

นิทานสุภาษิตจีน (27 ตอนจบ) 成语故事 (二十七·下)

๖ ตื่นเช้าวันหนึ่งก็ทรงไม่ละความพยายาม จึงรับสั่งให้ผู้คนขึ้นเขาค้นหาแต่ก็ไม่พบตัว จึงมี
คนถวายความเห็น ว่า ให้เอาไฟเผาป่าสามด้าน เหลือไว้ด้านหนึ่ง เช่นนี้แล้ว เจี้ยจื้อทงก็
จะออกมาเอง จันเหวินกงเห็นด้วย จึงรับสั่งให้เผาป่า แม้ว่าไฟจะไหม้ไหม้อย่างรุนแรง แต่ก็ไม่
เห็นเจี้ยจื้อทงออกมาสักที จนไฟมอดลงแล้วก็ไม่เห็นเขาออกมา จนมีคนไปพบศพเจี้ยจื้อทงทอด
แมตายพร้อมกันอยู่ใต้ต้นหลิว จันเหวินกงเห็นแล้วเสียใจยิ่งนัก จึงเข้าไปค้ำบศพทั้งสอง และ
สังเกตเห็นว่าใต้ศพของเจี้ยจื้อทงมีสิ่งของซ่อนอยู่ จึงเอามาดู ปรากฏว่าเป็นเศษแขนเสื้อชิ้น
หนึ่ง ที่มีข้อความเขียนด้วยเลือดความว่า

“割肉奉君尽丹心，但愿主公常清明。柳下作鬼终不
见，强似伴君作谏臣。”

倘若主公心有我，忆我之时常自省。臣在九泉心无
愧，勤政清明复清明。”/ 割肉奉君盡丹心，但願主公
常清明。柳下作鬼終不見，強似伴君作諫臣。

倘若主公心有我，憶我之時常自省。臣在九泉心無
愧，勤政清明複清明/

gē ròu fèng jūn jìn dān xīn , dàn yuàn zhǔ gōng cháng
qīng míng .

liǔ xià zuò guǐ zhōng bú jiàn , qiáng sì bàn jūn zuò jiàn
chén .

tǎng ruò zhǔ gōng xīn yǒu wǒ , yì wǒ zhī shí cháng zì
xīng .

chén zài jiǔ quán xīn wú kuì , qín zhèng qīng míng fù qīng
míng . /

“เกอ โหย่ว เฟิง จวิน จิน ตัน ซิน , ตัน ย่วน จู กง ฉาง ชิง หมิง

หลิว เซีย จั๋ว กุ่ย จง ปู้ เจียน , เฉียง ซื่อ ปาน จวิน จั๋ว เจียน เฉิน

ถัง ยั่ว จู กง ซิน โหย่ว หว่อ , ยี่ หว่อ จื่อ สือ ฉาง จื่อ ลิ่ง

เฉิน ไจ้ จั๋ว เฉวียน ซิน หวู ซุ่ย , ฉิน เจิ้ง ชิง หมิง ฟู่ ชิง หมิง ”

“เดือนเนื้อตวงเลือดป้อนท่านกิน เพียงหวังนายท่านตื่นตัวไม่สิ้นคุณธรรม

ตายเป็นผีใต้ต้นหลิวอาจเห็น ขอเป็นพรายเฝ้าถวายคำปรึกษา

แม้หากนายท่านใจมีข้าพเจ้า ขอท่านจงตื่นตัวรู้ตัวตลอดเวลา

ข้าพเจ้าบาทแม้ตายก็มีเสียใจ โปรดได้ดำเนินกิจกรรมการเมืองด้วยเที่ยงธรรม และโปร่งใส”

จันเหวินกงอ่านจบก็ซาบซึ้งยิ่งนัก และเอาเศษผ้าผืนนั้นเก็บไว้กับตัวตลอดไป และให้จัดพิธี
ศพให้ทั้งสองแมลงอย่างสมเกียรติ และพอถึงช่วงนี้ของทุกๆ ปี จันเหวินกงก็จะเสด็จมาทำพิธี
เช่นให้สุสานของเจี้ยจื้อทง และในพิธีกรรมนั้น จันเหวินกงสั่งห้ามมิให้มีการจุดไฟหุงต้ม หรือ
อุ่นอาหาร แต่สั่งให้ทุกคนกินอาหารเย็นๆ นั้นร่วมกัน ด้วยการทำจันเหวินกงปกครองบ้านเมือง
ด้วยทศพิธราชธรรม รักไพร่ฟ้าดังลูก ประชาชนแห่งเมืองจันจึงรักจันเหวินกงยิ่ง สิ่งที่จันเหวินกง

ทำ ประชาชนจะถือว่าเป็นสิ่งที่ดี และทำตาม ดังนั้น ทุกปีที่จีนเหวินกงไปทำพิธีค่านับสุสานเจียจื่อ
ทุย และกินอาหารที่เย็น ชาวบ้านก็จะถือโอกาสไปทำพิธีเคารพสุสานบรรพชน และกินอาหารที่
เย็นในวันนั้นด้วย นานวันเข้าก็แพร่หลายไปสู่รัฐอื่นๆ และเมื่อนานปีเข้าจึงกลายมาเป็นพิธีไหว้
วิญญาณบรรพชนเคารพสุสานของจีนนั่นเอง

ที่มาภาพ www.google.co.th/search?q=ภาพ+ชิงเหม้ง

ตัวอย่างประโยคที่จะนำไปใช้เกี่ยวกับเทศกาลชิงเหม้ง

每年的清明节，我和家里人都会打扫爸爸、妈妈的坟墓，给他们烧香。/

每年的清明節，我和家裏人都會打掃爸爸、媽媽的墳墓，給他們燒香。

měi nián de qīng míng jié , wǒ hé jiā lǐ rén dōu huì dǎ sǎo bà ba 、 mā ma de fén mù , gěi tā men shāo xiāng 。

เหมยเหนียนเตอะชิงหมิงเจีย , หว่อเหอเจียหลี่เหวินโถวหุ้ยต้าเส้าป้าปะ มะมะเตอะเฟินมู่ , เกียทาเหมินเซาเซียง

ชิงเหม้งของทุกปี ฉันทกับคนในครอบครัวก็จะไปทำความสะอาดสุสานของพ่อ และแม่ จุดธูปเทียนให้พวกเขา

ครบทั้งหมุดนี้ก็คือเรื่องเล่านิทานสุภาวดีจีนพร้อมด้วยข้อคิดจาก清明节/清明節/ qīng míng jié/ (ชิงหมิงเจีย) เทศกาลชิงเหม้ง ผู้อ่านสามารถนำไปปรับใช้ในบทสนทนาในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม

ศูนย์ภาษาและวัฒนธรรมจีนสิรินธร
มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง